

papirer, men vil kun overfor den tidligere ubundne Frihed fremhæve den efter 1896 indtraadte faktiske Ordning, hvor der vel stadig paa Trods af Forbudet afsluttedes Terminsforretninger i Industripapirer, men hvor dog det ukyndige Publikums store Masse har været hindret i at deltage. Han giver derfor ogsaa den i 1908 gennemførte Ændring, der nærmest maa opfattes som en Lovfæstelse af denne faktiske Tilstand, sin Tilslutning, idet han dog frygter, at Deltagerkredsen er blevet udvidet for stærkt ved Bestemmelsen om, at ingen kan forlange en stillet Sikkerhed tilbage, naar blot Modparten lovlig kan afslutte Terminsforretninger.

Iøvrigt mener Forf. som Hovedresultat af sine Undersøgelser at kunne fastslaa, at Prisdannelsen paa Børsen taget som Helhed i Nutiden opviser betydningsfulde Fremskridt i Sammenligning med tidligere, selv om den naturligvis vedblivende paa flere Punkter trænger til at fuldkommengøres. Forf.s Bidrag hertil synes dog ikke særlig vægtigt og er tildels kun formet som Antydninger; særlig Vægt lægger han paa, at det store Publikum oplæres til at forstaa de Kræfter, der rører sig paa Børsen.

K. Riis-Hansen.

DR. HERMANN ALBERT. **Die geschichtliche Entwicklung des Zinsfußes in Deutschland von 1895 bis 1908.** Leipzig 1910. Duncker & Humblot.

Bogen giver en Skildring af Rentefodens Udvikling i Tyskland fra 1895 til 1908, bygget paa et ret omfattende statistisk Materiale, samt en Analyse af de Aarsager, der herunder har været virksomme. I en kortfattet teoretisk Indledning bestemmes disse i det væsentlige som det nationale Kapitaludbytte, Rentefoden paa de udenlandske Kapitalmarkeder og Pengeomløbets Elasticitet, og disse

papirer, men vil kun overfor den tidligere ubundne Frihed fremhæve den efter 1896 indtraadte faktiske Ordning, hvor der vel stadig paa Trods af Forbudet afsluttedes Terminsforretninger i Industripapirer, men hvor dog det ukyndige Publikums store Masse har været hindret i at deltage. Han giver derfor ogsaa den i 1908 gennemførte Ændring, der nærmest maa opfattes som en Lovfæstelse af denne faktiske Tilstand, sin Tilslutning, idet han dog frygter, at Deltagerkredsen er blevet udvidet for stærkt ved Bestemmelsen om, at ingen kan forlange en stillet Sikkerhed tilbage, naar blot Modparten lovlig kan afslutte Terminsforretninger.

Iøvrigt mener Forf. som Hovedresultat af sine Undersøgelser at kunne fastslaa, at Prisdannelsen paa Børsen taget som Helhed i Nutiden opviser betydningsfulde Fremskridt i Sammenligning med tidligere, selv om den naturligvis vedblivende paa flere Punkter trænger til at fuldkommengøres. Forf.s Bidrag hertil synes dog ikke særlig vægtigt og er tildels kun formet som Antydninger; særlig Vægt lægger han paa, at det store Publikum oplæres til at forstaa de Kræfter, der rører sig paa Børsen.

K. Riis-Hansen.

DR. HERMANN ALBERT. **Die geschichtliche Entwicklung des Zinsfußes in Deutschland von 1895 bis 1908.** Leipzig 1910. Duncker & Humblot.

Bogen giver en Skildring af Rentefodens Udvikling i Tyskland fra 1895 til 1908, bygget paa et ret omfattende statistisk Materiale, samt en Analyse af de Aarsager, der herunder har været virksomme. I en kortfattet teoretisk Indledning bestemmes disse i det væsentlige som det nationale Kapitaludbytte, Rentefoden paa de udenlandske Kapitalmarkeder og Pengeomløbets Elasticitet, og disse

tages i det følgende hver for sig op til en indgaaende Behandling.

Bogen er blevet til som en Besvarelse af en af Universitetet i Straszburg stillet Prisopgave, hvorfor Forf. opnaaede »der volle erste Preis«, og skønt den siden er omarbejdet med Henblik paa Offentliggørelse, synes den dog tydelig præget af denne Oprindelse. Den indeholder for meget Raastof og virker desuden noget trættende som Følge af Forfatterens ufri, skolemæssige Behandlingsmaade, der har givet Bogen et noget skablonmæssigt Præg; ogsaa Forfatterens Analyse af det behandlede Materiale er blevet noget for ensformigt. Ellers indeholder Bogen en grundig og omhyggelig Udredning af de sideløbende og modgaaende Kræfter, der tilsammen har betinget Rentefodens Bevægelser. Mindst vellykket er vel nok den teoretiske Fremstilling af Sammenhængen mellem Diskontoen og Vekselkurserne; den er tung, ret vanskelig at forstaa og tildels ensidig. Noget nyt Bidrag til Rentefodens Teori giver Bogen ikke. Det vises, at Rentefoden i det allervæsentlige har været bestemt af det nationale Kapitaludbytte, og at den har fulgt dets Bevægelser ret nøje, medens den Virkning, der hidrører fra det offentlige vekslende Kapitalforbrug, i Sammenligning hermed har været for ringe til at kunne spores. Forbindelsen med de udenlandske Kapitalmarkeder har derimod for Tysklands Vedkommende i den behandlede Periode været af underordnet Betydning og har kun evnet at give den af det nationale Kapitaludbytte bestemte Rentefodskurve et bølgemæssigt Forløb. Ogsaa den Indflydelse, som den af Rigsbanken skabte Elasticitet i Pengeomløbet har øvet, har kun sat sig svage Spor.

K. Riis-Hansen.